

Goig en alabança de l'Insigne Diaca Màrtir Sant Llorenç

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Monestir de Sant Llorenç del Munt
Emplaçament
Alçada: Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
1103

Coordenades:

Latitud: 41.64121
Longitud: 2.018
UTM Est (X): 418217
UTM Nord (Y): 4610407

Classificació

Número de fitxa 08120 - 405
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XXI
Autoria de l'element: Autor lletra: Maria Antònia Salvà (1869-1958) Música: Pare Nicolau de Tolosa, O.M. Cap. Xilografia al boix, de Ricard Marlet i Saret (Sabadell, 25 de setembre de 1896/ Matadepera, juny de 1976).
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Social
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Monestir de Sant Llorenç del Munt](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 29/04/2021 - 08:31

Descripció

Sant Llorenç és el patró del monestir de La Mola, per la seva festa s'acostuma a cantar els goigs en honor i lloança com a diaca i màrtir. Són diverses les versions que al llarg dels anys s'han editat i també són diverses les impressions realitzades. Els hem agrupat en funció de la seva lletra, ja que s'han detectat variants. D'aquesta manera les recuperem i documentem. En algunes impressions, s'especifica l'autoria de lletra i/o música. En d'altres no.

Tenim una edició de l'any 1977 (format 24x34 cm) realitzada amb motiu de la col·locació de la ceràmica de Sant Llorenç, Diaca i Màrtir, en substitució de la imatge que hi havia la fornícula, avui enderrocada, al carrer dedicat al Sant, en un tiratge de cent exemplars en paper de fil. Sabadell, carrer de Sant Llorenç, desembre de 1976. Lletre de Maria Antònia Salvà i música del Pare Nicolau de Tolosa, O.M. Cap. Boix de Ricard Marlet, de la col·lecció d'Antoni Trallero. Imprès a la Impremta La Noogràfica (Sabadell), amb dipòsit legal: B. 31138-1977. Text a quatre columnes

Goigs en alabança de l'insigne diaca màrtir Sant Llorenç que es venera en l'antiquíssima església abacial del Monestir del Munt en el Vallès, i de la qual és titular. Al dessota, la partitura de les tres primeres estrofes i a continuació la transcripció sencera del goig, que diu així:

De l'Església Cristiana / fóreu màrtir excel·lent: //

Oh, Llorenç, vestit de grana / qui del Munt vetlleu la plana. / beneïu-nos llargament! //

De la ibèrica nissaga, / jove tany esponerós, / tantost nat ja us afalaga / l'Esperit que habita en vós. / Florireu amb nova ufana / bell plançó de flor roent... //

Oh, Llorenç vestit de grana, / qui del Munt vetlleu la plana, / beneïu-nos llargament! //

Ple d'ardenta coratgia / cap a Roma alçau el vol: / l'Esperit de Déu que us guia / - inspirant allà on vol-, / dolçament jaquir us mana / vostra terra i vostra gent...//

L'Apostòlic que es refia / de la vostra lleialtat, / de Diaca us conferia/ la honrada dignitat; / el tresor us encomana / a l'església pertanyent... //

Oh, les ànsies del martiri! / Sixt segon és en presó, / i és vostra ànima en deliri / per haver el guasardó / de la palma sobirana / la que es guanya amb el turment...//

Del martiri havent certesa / -que us la dóna el Papa Sixt- / vostra mà s'obrí amb llarguesa / als pobrets de Jesucrist. / De l'Església Romana / salven ells l'or i l'argent... //

Ni turment ni raons belles / poden tòrcer un cor de sant: / vostra carn a les graelles / lentament va crepitant; / mes constància cristiana / no coneix defalliment... //

És el Munt l'antic psalteri / amb què el temps us ha lloat; / la muntanya i l'asceteri / són veïns de Montserrat, / la Madona sobirana / lectifica son servent... //

Monestir antic de dies, / massa el temps anà passant; / vingué el jorn que no senties / veus de monjos salmejant, / emmudia la campana / suspirant d'enyorament... //

Més el temple de l'altura, / el vell temple abacial / de romànica estructura / conservat, així com cal, / resta joia catalana, / santuari permanent... //

Protegiu en tota via, / oh, gran màrtir Sant Llorenç, la gent de la rodalia / d'aqueix bell paratge extens. / Qui pregant se us encomana, qui us visita reverent; //

Oh, Llorenç vestit de grana, / en el munt com a la plana, / beneïu-nos llargament! //

R Ora pro nobis, beate Laurenti. //

V. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.//

OREMUS: *Da nobis, quaesumus, omnipotens Deus, vitiorum nostrorum flammam extinguere qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum Nostrum. Amen. //*

Al peu de pàgina té una nota en vermell que diu així: “Edició amb la música mal transcrita per haver estat copiada d’una edició equivocada. Posteriorment s’ha fet un nou tiratge degudament esmenat”, que deu correspondre a l’edició de la Parròquia de Sant Joan de Matadepera, en motiu de la segona Cantada de l’Agrupació coral de Matadepera, a l’església de la Mola. Existeix una versió corregida del mateix any amb la xilografia i el nom de Sant Llorenç en color grana i a la part inferior dreta “Boix de Ricard Marlet, de la col·lecció d’Antoni Trall”.

Una altra edició amb partitura, en blanc i negre sense datar. Caixa amb orla tipogràfica decorada amb motius vegetals, ocells, dofins i una mena de grifó, situats majoritàriament a les cantonades. Al dessota mateix, la partitura de la tornada amb la lletra, obra del Pare Nicolau de Tolosa O.M. Cap. A la part superior, central, una reproducció tipogràfica signada per GELABERT de Sant Llorenç, amb l’aureola característica i la iconografia clàssica, abillat amb la dalmàtica, la graella del martiri a la mà esquerra i sostenint el Llibre Sant obert amb la mà dreta al damunt del qual hi ha la palma del martiri. A ambdós costats una planta florida amb tres flors cadascuna (és al dessota de les campanetes que hi ha la signatura de l’autor). A la part inferior, central del goig, hi ha un paisatge que representa la Muntanya de Sant Llorenç del Munt amb el poble de Matadepera i l’església de Sant Joan als seus peus.

L’any 1981 e s’ha fet una nova edició sobre fons verd. Al centre xilografiat la imatge del insigne diaca màrtir Sant Llorenç realitzat per J. Carreras. Iconografia clàssica, amb dalmàtica corresponent al grau eclesiàstic, graella del martiri a la mà dreta i el Llibre a la mà esquerra. Finalment la palma del martiri, victòria sobre el món i la carn. Al damunt de l’estampa, en el capçal, hi ha l’escut de Matadepera. A la part inferior, l’església de Sant Joan amb la muntanya de Sant Llorenç del Munt al fons. Fou imprès a la Impremta CHALER, S.A. del carrer de St. Gaetà, 131 de Terrassa, amb dipòsit legal: B. 27083/81.

Una altra edició es pot veure a la pàgina 76 del llibre de Miquel Ballbè i Boada (1982). Es tracta d’una xilografia de Sant Llorenç al damunt del cim amb la iconografia clàssica. Sant Llorenç vestit amb dalmàtica, grella del martiri a la mà esquerra i la palma a la mà dreta, símbol de la victòria sobre el món i la carn. Orla ample amb motius florals. Text a tres columnes amb partitura de la tornada per sobre del text. Inclou al Pare Antoni Cardona i Carreras, escolapi i al senyor Ricard Marlet i Saret agenollats amb orenetes, abellerols i rapinyaires volant al seu voltant, en el cinquantenari de la restauració de l’Aplec de Sant Llorenç del Munt. Al dessota, la partitura de les tres primeres estrofes i a continuació la transcripció sencera del goig.

Finalment, tenim una edició en color de l’any 2013, disseny d’a.s.a. Caixa amb orla tipogràfica en color. Al centre, una reproducció fotogràfica de Sant Llorenç extreta del retaule dedicat al sant que es localitza a l’església de Santa Coloma de Queralt, obra de Jordi de Déu (com així es fa constar en lateral esquerra del goig). El capçal està presidit per dos àngels tocant un instrument musical. Iconografia clàssica del sant, abillat amb la dalmàtica, la graella del martiri a la mà esquerra i el Llibre obert sostingut en la mà dreta. No porta la palma característica del martiri. A la part inferior, central del goig, en un requadre, hi ha l’escena del martiri de Sant Llorenç. Es representa nu amb l’aureola al voltant del cap, estirat, damunt de la graella,

amb una mà que tapa el seu sexe i l'altra el pit, mentre dos homes atien el foc. Les lletres de l'encapçalament són acurades, amb la "S" emmarcada per un requadre decorat. El text s'ha disposat en tres columnes, essent la central la més curta.

Observacions:

El Pare Nicolàs de Tolosa (1883-1923), autor de la música, ve a Catalunya l'any 1907 on desenvolupa la seva activitat musical publicant sobretot música eclesiàstica.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV).

Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions.

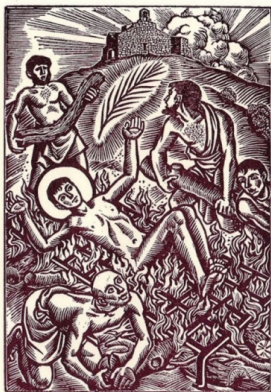
Bibliografia

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1982). Matadepera i Sant Llorenç del Munt. Més de mil anys d'història. Volum II, Sant Llorenç del Munt. Ajuntament de Matadepera – Caixa d'Estalvis de Terrassa.

Enllaços d'interès:

<https://algunsgoigs.blogspot.com/>

<http://bibliogoigs.blogspot.com/search/label/Monestir%20de%20Sant%20Lloren%C3%A7>...

GOIGS EN ALABANÇA DE L'INSIGNE DIACA MÀRTIR SANT LLORENÇ

QUE ES VENERA EN L'ANTIQUÍSSIMA ESSLÉSIA ABACIAL DEL MONESTIR
DEL MUNT EN EL VALLÈS, I DE LA QUAL ÉS TITULAR

De l'Església Cristiana
fórau màrtir excel·lent:

Oh, Llorenç vestit de grana,
qui del Munt vetlleu la plana,
beniuenos largament!

De la ibèrica missuge,
jove tany esponerós,
l'Esperit que habita en vos,
Florireu amb nova ufana
bell plançó de flor roent...

Oh, Llorenç vestit de grana,
qui del Munt vetlleu la plana,
beniuenos largament!

Ple d'ardenta coratgia
cap a Roma alçau el vot:
l'Esperit de Déu que us guia

—inspirant allà, on vol—
dolçament aquir us mana
vostra terra i vostra gent...

L'Apostòlic que es refia
de la vostra lloiatat,
de Diaça us conferia
la jornada dignitat;
el tresor us encomana
a l'Església pertanyent...

Oh, les ànimes del martiri!
Siat segon: és en preu,
i és vostra ànima en deliri
per haver el guanyat
de la palma sobirana,
la que es guanya amb el turment...

Del martiri havent certesa
—que us la dona el Pare Siat—
vostra mà s'obri amb llarguesa

als pobrets de Jesucrist.
De l'Església Romana
salven ella l'or i l'argent...

Ni turment ni raons belles
poden l'ocrec un cor de sant:
vostra carna a les graelles
lentament va crepellant;
mes constància cristiana
no coneix defalliment...

Es el Munt l'entïc psalteri
amb què el temps us ha lloiat;
la muntanya i l'asceteri
són veïns de Montserrat,
la Madona sobirana
lectifica son servent...

Monestir antic de dica,
manaa el temps anà passant;
vingué el jorn que no senties

veus de monjos salmeiant,
emmudia la campana
aspirant d'enyorament...

Mes el temple de l'altura,
el vell temple abacial
de romànica estructura
conservat, així com cal,
resta joia catalana,
santuari permanent...

Protegia en tota via,
oh, gran màrtir Sant Llorenç,
la gent de la rodalia
d'aquell bell paratge extens.
Qui pregant se us encomana,
qui us visita reverent;

Oh, Llorenç vestit de grana,
en el munt com a la plana,
beniuenos largament!

R Ora pro nobis, beate Laurenti.

V Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS: Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus, villorum nostrorum flammam extinguere qui beato
Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

D'aquesta edició realitzada amb motiu de la col·locació de la ceràmica de Sant Llorenç, Diaça i Màrtir, en substitució de la imatge que hi havia en la fornícula,
avui enderrocada, al carrer dedicat al Sant, se n'ha fet un tiratge de cent exemplars en paper de fil, numerats de l'u al cent.
Lletra de Maria Antònia Salvà Música del P. Nicolau de Tolosa, O. M. Cap.

Boix de Ricard Marià, de la col·lecció d'Antoni Truller • Imprenta La Noogràfica - Sabadell • Dipòsit Legal: B. 31138 - 1977

Edició amb la música mal transcrita per haver estat copiada d'una edició equivocada.
Posteriorment s'ha fet un nou tiratge degudament esmenat.

GOIGS EN
DE L'INSIGNE
SANT

que es venera en
Església abacial del
en el Vallès, i de la

ALABANÇA
DIACA Màrtir
LLORENÇ

l'antiquíssima
Monestir del Munt
qual és titular

De l'Església Cristiana
fíreu mistic excel·lent:
*Oh, Llorenç vestit de grana,
qui del Munt vetlla la plana,
benic-nos llargament!*

De la tèrrega nissaga
jove tan espereris,
tantost nat ja us afalaga
l'esperit que habita en vós.
Florieu amb nova ulana
bell plançó de flor roent...
*Oh, Llorenç vestit de grana,
qui del Munt vetlla la plana,
benic-nos llargament.*

Ple d'ardenta caratga
cap a Roma alçau el volt:
l'esperit de Déu que us guia
-inspirant allà on vol-
dolçament jupir us mana
vostre terra i vostra gent...

L'Apostòlic que es refia
de la vostra llealtat,
de Diaza us confia
la honorada dignitat.

W. Ora pro nobis, beate Laurenti.

el treure us carcamus
a l'Església permanant...
*Oh, les ànimes del martiri!
Siat segon és en presó,
i és vostra ànima en deliri
per haver el passadell
de la palma sobirana
la que es guanya amb el torment...*

Del martiri havent certesa
-que us la dona el Papa Sixt-
vostre mè s'elzei amb llargues
als pobrets de Jeaurist.
De l'Església Romana
solven ella l'or i l'argent...

Ni torment ni rancu helles
podes tancar un cor de sant:
vostre cura a les gralles
lentament va crepitant,
mes constància cristiana
no cunça defalliment...

És el Munt l'antec posteri
amb qu'el temps us ha lloai.

la monja i l'auetori
aia vèlta de Montserrat,
la Madona sobirana
letifica son servent...

Monestir antic de dies,
musa el temps amb passadell:
vingut el jura que no senties
veus de monjes salmiant,
cançonia la campana
suspirant d'enyorament...

Mes el temple de l'altura,
el vell temple abacial
de remissia estructura
conservat, així com cal,
resta joia catalana,
santuari permanent...

Preigia en tota via,
oh, gran mèrit Sant Llorenç:
la gent de la rodalia
d'aquels bell paratge extens.
Qui pregant se us carcamus,
qui us visita reverent:

*Oh, Llorenç vestit de grana,
en el Munt com a la plana,
benic-nos llargament!*

V. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS: Da nobis, quesumus, o omnipotens Deus, vitiorum nostrorum flammam extinguere qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum
l'ardentia repugnare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Lletra de Maria Antonia Solich.

Música del P. Nicolau de Tolosa O. M. Cap.

SANT LLORENÇ

QUE ES VENERA EN L'ANTIQUÍSSIMA ESSLÉSIA ABACIAL DEL MONESTIR
DEL MUNT EN EL VALLÈS, I DE LA QUAL ÉS TITULAR

De l'Església Cristiana
foreu màrtir excel·lent :

Oh, Llorenç vestit de grana,
qui del Munt vetlleu la plana,
benièu-nos llargament!

De la ibèrica nissaga,
jove tany esponerós,
tantot nat ja us aflaga
l'Esperit que habita en vós.
Ploríreu amb nova ufana
bell plançó de flor roent...

Oh, Llorenç vestit de grana,
qui del Munt vetlleu la plana,
benièu-nos llargament!

Ple d'ardenta coratgia
cap a Roma alçau el vol;
l'Esperit de Déu que us guia
—inspirant allà, on vol—,
dolçament jaquir us mana
vostra terra i vostra gent...

L'Apostòlic que es refia
de la vostra llealtat,
de Diacon us conferia
la honrada dignitat;
el tresor us encomana
a l'Església pertanyent...

Oh, les ànsies del martiri!
Sist segon és en pressó,
i és vostra ànima en deliri
per haver el guasadó
de la palma sobirana
la que es guanya amb el turment...

Del martiri havent certesa
—que us la dona el Papa Sixt—
vostra mà s'obri amb llarguesa

als pobres de Jesucrist.
De l'Església Komana
salven els l'or i l'argent...

Ni turment ni raons belles
poden tòrcer un cor de sant:
vostra carn a les gralles
lentament va crepitant;
mes constància cristiana
no coneix defalliment...

És el Munt l'antic psalteri
amb què el temps us ha lloat;
la muntanya i l'asceteri
són velas de Montserrat,
la Madona sobirana
lectifica son servent...

Monestir antic de dies,
massa el temps anà passant;
vingué el jorn que no senties
veus de monjos salmejant,
emmudia la campana
suspirant d'enyorament...

Mea el temple de l'altura,
el vell temple abacial
de romànica estructura
conservat, així com cal,
resta joia catalana,
santuari permanent...

Proteglia en tota via,
oh, gran màrtir Sant Llorenç,
la gent de la rodalia
d'aquells bell paraigse extens.
Qui pregant se us encomana,
qui us visita reverent;

Oh, Llorenç vestit de grana,
en el munt com a la plana,
benièu-nos llargament!

R Ora pro nobis, beate Laurenti.

V Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS: Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus, vitiorum nostrorum flammam extinguere qui beato
Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Matadepant, 10 d'agost 1981

Lletra de Maria Antònia Solà

CHC/LR, S.A.: St. Queta 131-Torreón - Dip. Leg. 8-2108/LR

GOIGS EN DE L'INSIGNE

ANTC

*que es renera en
Església abacial del
en el Vallès, i de la*

De l'Església Cristiana
fóreu màrtir excel·lent:
*Oh, Llorenç vestit de grana,
qui del Munt vetlleu la plana,
beneïu-nos llargament!*

De la Ibèrica nissaga
jove tany esponerós,
tantost nat ja us afalaga
l'Esperit que habita en vós.
Florieu amb nova vifana
bell plançó de flor roent.
Oh, Llorenç ...

Ple d'ardent coratgia
cap a Roma alceu el vol:
l'Esperit de Déu que us guia
—inspirant allà on vol—,
dolçament jaquir us mana
vostra terra i vostra gent.
Oh, Llorenç ...

L'Apostòlic que es refia
de la vostra lleialtat,
de Diaça us conferia
la honorada dignitat:
el tresor us encomana
a l'Església pertanyent.
Oh, Llorenç ...

Oh, les ànsies del martiri!
Sixt segon és en presó,
i és vostra ànima en deliri
per haver el guardó

de la palma sobirana
la que es guanya amb el turment.
Oh, Llorenç ...

Del martiri havent certaça
—que us dona el Papa Sixt—
vostra mà s'obri amb llarguesa
als pobrets de Jesucrist.
De l'Església Romana
salven ellis l'or i l'argent.
Oh, Llorenç ...

Ni turment ni raons belles
poden torcer un cor sant:
vostra carn a les graelles
lentament vacreipitant:
més constància cristiana
no coneix defalliment.
Oh, Llorenç ...

R/. Ora pro nobis, beate Laurenti.

OREMUS: Da nobis, quoesumus, omnipotens Deus, vitorum nostrorum flammis extinguere qui beato Laurentio tributisti tormenta suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

V/. Ut digni efficiamur promissionibus Christ.

ALABANÇA DIACA MÀRTIR

LLORENÇ

*Pantiquíssima
Monestir del Munt
qual és titular*

És el Munt l'antic salteri
amb què el temps us ha lloat;
la muntanya i l'asceteri
són veïns de Montserrat,
la Madona sobirana
letifica son servent.
Oh, Llorenç ...

Monestir antic de dies,
massa temps anà passant;
vingué el jorn que no senties
veus de monjos salmeiant,
emmudia la campana
sospirant d'enyorament.
Oh, Llorenç ...

Mes el temple de l'altura,
el vell temple abacial
de romànica estructura
conservat, així com cal,
resta joia catalana,
santuari permanent.
Oh, Llorenç ...

Protegiu en tota via,
oh, gran màrtir Sant Llorenç,
la gent de la rodalia
d'aquell bell paratge extens.
Qui pregant se us encomana,
qui us visita reverent.
Oh, Llorenç ...

*Oh, Llorenç, vestit de grana,
en el Munt com en la plana,
beneïu-nos llargament!*

Imp. Joan Morris